

NÕUKOGU OTSUS,

19. detsember 2006,

millega Euroopa Investeerimispank antakse ühenduse tagatis ühenduseväliste projektidele antavatest laenudest ja laenu tagatistest tekkida võiva kahjumi puhuks

(2006/1016/EÜ)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eelkõige selle artiklit 181a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Investeerimispank ("EIP") on alates 1963. aastast teinud tehinguid väljaspool ühendust, et toetada ühenduse välispoliitikat.
- (2) Suurem osa nendest tehingutest on tehtud nõukogu soovil ja sellel on olnud ühenduse eelarvetagatis, mida haldab komisjon. Viimati anti ühenduse tagatis ajavahemikuks 2000–2007 nõukogu 22. detsembri 1999. aasta otsusega 2000/24/EÜ (millega antakse Euroopa Investeerimispankale ühenduse garantii ühenduseväliste projektidele antud laenudest tekkiva kahjumi puhuks (Kesk- ja Ida-Euroopa, Vahemere riigid, Ladina-Ameerika ja Aasia ning Lõuna-Aafrika Vabariik))⁽²⁾ ning otsustega 2001/777/EÜ⁽³⁾ ja 2005/48/EÜ⁽⁴⁾ laenu tegevuseks konkreetsetes piirkondades.
- (3) Et EIP saaks toetada ELi välistegevust, ilma et see mõjutaks EIP krediitiseisundit, tuleks EIP-le anda ühenduse eelarvetagatis tehingute tegemiseks väljaspool ühendust. EIP-d tuleks innustada laiendama oma ühendusevälist tegevust ilma ühenduse tagatiseta, eriti kandidaatriikides ja Vahemere piirkonna ning muude piirkondade investeerimiskõlblikes riikides, selgitades samaaegselt ühenduse tagatise olemust – sellega kaetakse poliitilisi riske ja riigi maksejõuetuse riski.

- (4) Ühenduse tagatis peaks katma ühinemiseelse abi rahastamisvahendiga⁽⁵⁾ ("IPA"), Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse rahastamisvahendiga⁽⁶⁾ ("ENPI") ning arengu-koostöö rahastamisvahendiga ("DCI") hõlmatud riikides EIP abistamiskriteeriumidele vastavatele investeerimisprojektidele antud laenudest ja laenu tagatistest tekkiva kahjumi, kui sellise laenu rahastamine toimub või tagatis antakse kooskõlas sõlmitud lepinguga, mis ei ole aegunud ja mida ei ole tühistatud ("EIP finantstehingud").
- (5) Käesoleva otsuse kohaselt ühenduse tagatisega kaetud summad peaksid olema maksimumsummad, mille ulatuses EIP võib ühenduse tagatisega finantstehinguid teostada. Need summad ei peaks olema EIP jaoks eesmärgiks.
- (6) Viimastel aastatel on ELi välispoliitikat läbi vaadatud ja laiendatud. Seda on eelkõige tehtud komisjoni 2005. aasta laienemise strateegiadokumendis sätestatud ühinemiseelse strateegia puhul, komisjoni 12. mai 2004. aasta strateegiadokumendis sätestatud Euroopa naabruspoliitika puhul, uuendatud partnerluste puhul Ladina-Ameerika ja Kagu-Aasiaga ning ELi strateegilise partnerluste puhul Venemaa, Hiina ja Indiaga.
- (7) Alates 2007. aastast toetatakse ELi välissuhteid ka uute rahastamisvahenditega, nt IPA, ENPI, DCI ja stabiliseerimisvahendiga.⁽⁷⁾
- (8) EIP finantstehingud peaksid olema kooskõlas ELi välispoliitikaga, sealhulgas konkreetsete piirkondlike eesmärkidega, ja seda toetama. Tagades üldise ühtsuse ELi meetmetega, peaks EIP poolne rahastamine täiendama vastavat ühenduse antava abi poliitikat, programme ja vahendeid erinevates piirkondades. Lisaks sellele peaks keskkonnakaitse ja liikmesriikide energiaravustuse kindlus olema EIP rahastamisesmärgi osaks kõigis abikõlblikes piirkondades. EIP finantstehingud peaksid toimuma riikides, mis vastavad poliitilisi ja makromajanduslikke aspekte käsitlevate ELi kõrgetasemeliste lepingute asjakohastele tingimustele.

⁽¹⁾ Arvamus on esitatud 30. novembri 2006. (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ EÜT L 9, 13.1.2000, lk 24. Otsust on viimati muudetud otsusega 2006/174/EÜ (ELT L 62, 3.3.2006, lk 26).

⁽³⁾ EÜT L 292, 9.11.2001, lk 41.

⁽⁴⁾ ELT L 21, 25.1.2005, lk 11.

⁽⁵⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1085/2006, 17. juuli 2006 (ELT L 210, 31.7.2006, lk 82).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1638/2006 (ELT L 310, 9.11.2006, lk 1).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1717/2006 (ELT L 327, 24.11.2006, lk 1).

- (9) Tõhustada tuleks komisjoni ja EIP vahelist poliitilist dialoogi, samuti strateegilist planeerimist ning EIP ja komisjoni rahastamise vahelist kooskõla. Väljaspool ühendust toimuva EIP tegevuse ja ELi poliitika vahelist seost tuleks tugevdada koostöö tihendamise kaudu EIP ja komisjoni vahel nii keskasutuste tasandil kui ka kohapeal. Tihedam koostöö peaks muu hulgas hõlmama varasid vastastikuseid konsultatsioone poliitikaküsimustes, mõlemale poolele oluliste dokumentide koostamisel ja projektide kavandamisel. Varane konsulteerimine on eriti tähtis komisjoni või EIP strateegiliste programmide koostamisel, et võimalikult suurendada EIP ja komisjoni tegevuse koosmõju ja mõõta edusamme ELi asjakohaste poliitiliste eesmärkide saavutamisel.
- (10) Kandidaatriikidega seoses peaks EIP rahastamistegevuse puhul neis riikides arvestama ühinemis- ja Euroopa partnerluslepingutes, stabiliseerimis- ja assotsiatsioonilepingutes ning ELiga peetud läbirääkimistel sätestatud prioriteete. ELi tegevus Lääne-Balkanil peaks järk-järgult nihkuma taastamistööde toetamiselt ühinemisele abi suunas. Seda arvestades peaks ka EIP tegevuse eesmärgiks olema samuti institutsioonide loomisele innustamine, vajaduse korral koostöös teiste piirkonnas tegutsevate rahvusvaheliste finantsasutustega. Aastatel 2007–2013 peaks kandidaatriikide (Horvaatia, Türgi ja endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik) rahastamine toimuma üha enam EIP pakutava ühinemisele rahastamisvahendi raames, mida tuleks aja jooksul laiendada võimalikele kandidaatriikidele Lääne-Balkanil vastavalt nende liikumisele ühinemise suunas.
- (11) Seoses Euroopa naaberriikide ja partnerlusabi programiga hõlmatud riikidega peaks EIP jätkama ja koondama oma tegevust Vahemere piirkonnas, keskendudes erasektori arendamisele. Sellega seoses on samuti vaja koostööd partnerriikidega erasektori arendamise hõlbustamiseks ja struktuurireformi, eelkõige finantssektori reformi edendamiseks, samuti muid meetmeid EIP tegevuse hõlbustamiseks, eelkõige selleks, et EIP saaks emiteerida võlakirju kohalikel turgudel. Ida-Euroopa, Taga-Kaukaasia ja Venemaaga seoses peaks EIP tõhustama oma tegevust asjaomastes riikides, juhindudes asjaomase riigiga sõlmitud poliitilisi ja makromajanduslikke aspekte käsitlevate ELi kõrgetasemeliste lepingute asjakohastest tingimustest. Selles piirkonnas peaks EIP rahastama ELile olulist huvi pakkuvaid projekte transpordi, energeetika, telekommunikatsiooni ja keskkonna infrastruktuuri valdkonnas. Eelistada tuleks projekte, mis on seotud üleeuroopaliste võrkude tähtsamate telgedega, üht või mitut liikmesriiki hõlmavaid piiriülese mõjuga projekte ja suurprojekte, mis soodustavad piirkondlikku integratsiooni parema ühenduvuse kaudu. Keskkonnasektoris peaks EIP seadma Venemaal eriliseks prioriteediks Põhjadimensiooni keskkonnapartnerluse projektid. Energeetikasektoris on eriti olulised energia tootmise ja edastamise strateegilised projektid. EIP finantstehingud selles piirkonnas peaksid toimuma tihedas koostöös Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangaga ("EBRD") vastavalt tingimustele, mis sätestatakse komisjoni, EBRD ja EIP vahel sõlmitavas kolmepoolses vastastikuse mõistmise memorandumis.
- (12) EIP rahastamistegevus Aasia ja Ladina-Ameerika riikides viiakse järk-järgult kooskõlla ELi koostööstrateegiaga nendes piirkondades ning see täiendab ühenduse eelarvest rahastatavaid vahendeid. EIP peaks seadma eesmärgiks oma tegevuse järkjärgulise laiendamise paljudesse nende piirkondade riikidesse, sealhulgas vaesematesse riikidesse. Toetades ELi eesmärke, peaks EIP rahastamistegevus Aasia ja Ladina-Ameerika riikides keskenduma keskkonnasäästlikkusele (kaasa arvatud kliimamuutuste leevendamine) ja energia varustuskindluse projektidele, samuti ELi jätkuval kohalolekule Aasia ja Ladina-Ameerika riikides välismaiste otseinvesteeringute ning tehnoloogia ja oskusteabe edasiandmise kaudu. Võttes arvesse kulutasuvust, peaks EIP olema suuteline tegema tööd ka otse kohalike firmadega, eelkõige keskkonnasäästlikkuse ja energia varustuskindluse valdkondades. Vahekokkuvõttes vaadatakse uuesti läbi EIP rahastamisesmärgid Aasias ja Ladina-Ameerikas.
- (13) Kesk-Aasias peaks EIP keskenduma suurematele energia tootmise ja edastamise projektidele, millel on piiriülene mõju. EIP rahastamine Kesk-Aasias peaks toimuma tihedas koostöös EBRDga vastavalt tingimustele, mis sätestatakse komisjoni, EIP ja EBRD vahel sõlmitavas kolmepoolses vastastikuse mõistmise memorandumis.
- (14) Täiendavalt EIP Cotonou lepingu kohasele tegevusele Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikides peaks EIP Lõuna-Aafrikas keskenduma avalikku huvi pakkuvatele infrastruktuuriprojektidele (sealhulgas omavalitsuste infrastruktuur, elektri- ja veevarustus) ning erasektori, sealhulgas väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete toetamisele. ELi ja Lõuna-Aafrika kaubandus- ja arengukoostöö lepingu majanduskoostöö sätete rakendamine aitab kaasa EIP tegevusele selles piirkonnas.
- (15) Eesmärgiga edendada ELi üldise toetuse ühtsust asjaomastes piirkondades, tuleks vajadusel otsida võimalusi EIP rahastamistegevuse ühendamiseks ELi eelarvevahenditega toetuste, riskikapitali ja intressitoetuste vormis, lisaks tehnilisele abile projektide ettevalmistamisel ja rakendamisel ning õigusraamistiku täiustamisel IPA, ENPI, stabiliseerimisvahendi ning Lõuna-Aafrikas DCI kaudu.

(16) EIP teeb juba tihedat koostööd rahvusvaheliste finantsasutuste ja Euroopa kahepoolsete asutustega. Nimetatud koostöö aluseks on piirkondlikud vastastikuse mõistmise memorandumid, mille peaksid heaks kiitma EIP juhtorganid. Käesoleva otsuse kohaldamisalasse kuuluvates ELi välistes finantstehingutes peaks EIP püüdma veelgi tõhus-tada koordineerimist ja koostööd rahvusvaheliste finant-sasutuste ja Euroopa kahepoolsete asutustega, sealhulgas vajadusel koostööd sektoripõhiste tingimuste, kaasrahas-tamise suurendamise ja muude rahvusvaheliste finants-asutustega koos ülemaailmsetes algatustes (näiteks abi koordineerimist ja tõhusust edendavad algatused) osale-mise valdkonnas.

(21) EIP peaks koostöös komisjoniga valmistama ette mitmeaastase näidisprogrammi EIP finantstehingute sõlmimise mahtude kohta, et oleks tagatud vajalike taga-tisfondi eraldiste kavandamine eelarvesse. Komisjon peaks kavandatud eraldisi oma eelarvepädevale institutsioonile esitatavas korrapärase eelarveprogrammis arvesse võtma,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Tagatis ja ülemmäärad

(17) Rangemaks tuleks muuta EIP ja komisjoni aruandlus, mis käsitleb EIP finantstehinguid. Komisjon peaks EIP-lt saadud teabe alusel esitama käesoleva otsuse kohaselt toimuvate EIP finantstehingute kohta igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande. Aruandes peaks eelkõige sisalduma jaotis lisandväärtuse kohta kooskõlas ELi poliitikaga ning jaotis koostöö kohta komisjoni, muude rahvusvaheliste finantsasutuste ja kahepoolsete rahastajatega, sealhulgas kaasrahastamise kohta.

1. Ühendus annab Euroopa Investeeringispangale ("EIP") üldtagatise ("ühenduse tagatis") EIP-l saadaolevate, kuid saamata jäänud maksete katmiseks seoses EIP rahastamiskõlblike inves-teerimisprojektide teostamiseks käesoleva otsusega hõlmatud riikides antud laenude ja laenutagatistega, kui nimetatud laen või laenutagatis on antud sõlmitud lepingu kohaselt, mis ei ole aegunud ja mida ei ole tühistatud ("EIP finantstehingud"), kui see on antud EIP oma eeskirjade ja korra kohaselt Euroopa Liidu asjakohaste välispoliitiliste eesmärkide toetamiseks.

(18) Käesoleva otsusega kehtestatav ühenduse tagatis peaks katma EIP finantstehingud, mis sõlmitakse ajavahemikul 1. veebruarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013. Selle ajavahemiku esimese poole jooksul toimunud tegevusest ülevaate saamiseks peaksid EIP ja komisjon koostama käesoleva otsuse täitmise kohta vahekokkuvõtte. Nime-tatud kokkuvõttes peaks sisalduma eelkõige välishinnang, mille pädevus on täpsustatud käesoleva otsuse lisas.

2. Ühenduse tagatis on piiratud 65 % ga EIP finantstehingu-tega antud krediidi ja tagatiste kogusummast, millest on maha arvatud tagasimakstud summad ja millele on lisatud kõik sellega seotud summad.

(19) EIP finantstehingud peaksid jätkuvalt toimuma EIP oma eeskirjade ja korra, sealhulgas asjakohaste kontrollimeet-mete kohaselt, samuti kontrollikoja ja OLAFiga seotud asjakohaste eeskirjade ja korra kohaselt.

3. EIP finantstehingute maksimaalne ülemmäär lõikes 6 osutatud ajavahemikul, millest on maha arvatud tühistatud summad, ei või ületada 27 800 miljonit eurot. Nimetatud maksimaalne ülemmäär jagatakse kaheks osaks:

(20) Nõukogu 31. oktoobri 1994. aasta otsusega (EÜ, Euratom) nr 2728/94 loodud välistegevuse tagatisfond ("tagatisfond") peaks jätkuvalt tagama ühenduse eelarve likviidsuse EIP finantstehingutest tuleneva kahjumi korral. ⁽¹⁾

a) kindlaksmääratud maksimumsumma (25 800 miljonit eurot) baasülemmäär koos selle piirkondliku jaotusega, mis on määratletud lõikes 4, mis hõlmab kogu lõikes 6 osutatud perioodi;

b) lisavolitus suuruses 2 000 miljonit eurot. Nimetatud lisa-summa ja piirkondliku jaotise täieliku või osalise aktiveeri-mise kohta teeb otsuse nõukogu asutamislepingu artikli 181a lõikes 2 sätestatud korras. Kõnealune otsus põhineb artiklis 9 sätestatud vahekokkuvõtte tulemustel.

⁽¹⁾ EÜT L 293, 12.11.1994, lk 1. Määrust on viimati muudetud määru-sega (EÜ, Euratom) nr 2273/2004 (ELT L 396, 31.12.2004, lk 28).

4. Lõike 3 punktis a nimetatud baasülemmäär jaotatakse järgmisteks siduvateks piirkondlikeks ülemmääradeks:

a) kandidaatriigid: 8 700 miljonit eurot;

b) naaber- ja partnerriigid: 12 400 miljonit eurot,

mis on jagatud järgmisteks soovituslikeks vaheülemmääradeks:

i) Vahemere piirkond: 8 700 miljonit eurot;

ii) Ida-Euroopa, Taga-Kaukaasia ja Venemaa: 3 700 miljonit eurot;

c) Aasia ja Ladina-Ameerika: 3 800 miljonit eurot,

mis on jagatud järgmisteks soovituslikeks vaheülemmääradeks:

i) Ladina-Ameerika: 2 800 miljonit eurot;

ii) Aasia: 1 000 miljonit eurot;

d) Lõuna-Aafrika Vabariik: 900 miljonit eurot.

5. EIP juhtorganid võivad otsustada kuni 10 % piirkondlikest ülemmääradest ümber jagada vaheülemmäärade vahel piirkondlike ülemmäärade piires.

6. Ühenduse tagatisega kaetakse EIP finantstehingud, mis sõlmitakse ajavahemikul 1. veebruar 2007 kuni 31. detsember 2013.

7. Kui nõukogu ei ole lõikes 6 osutatud ajavahemiku möödumisel vastu võtnud otsust uue ühenduse tagatise andmise kohta EIPE tema finantstehingute teostamiseks väljaspool ühendust, pikeneb nimetatud ajavahemik automaatselt kuue kuu võrra.

Artikkel 2

Hõlmatud riigid

1. EIPlt ühenduse tagatise alusel toetuse saamiseks abikõlblike või potentsiaalselt abikõlblike riikide nimekiri on esitatud I lisas.

2. I lisas loetletud ning tärniga "*" märgitud riikide puhul ning I lisas mitte loetletud riikide puhul teeb nende abikõlblik-

kuse kohta EIPlt ühenduse tagatise alusel toetuse saamiseks otsuse nõukogu asutamislepingu artikli 181a lõikes 2 sätestatud korras ning iga üksikjuhtumit eraldi kaaludes.

3. Ühenduse tagatis katab EIP finantstehinguid ainult nendes riikides, kes on sõlminud EIP-ga raamlepingu, milles on sätestatud EIP finantstehingute õiguslikud tingimused.

4. Kui konkreetse riigi poliitilise või majandusliku olukorra suhtes tekib tõsiseid kartusi, võib nõukogu otsustada, et EIP finantstehingud ühenduse tagatise alusel selles riigis peatatakse asutamislepingu artikli 181 lõikes 2 sätestatud korras.

5. Ühenduse tagatis ei hõlma EIP finantstehinguid konkreetses riigis, kui leping selliste EIP finantstehingute kohta sõlmitakse pärast selle riigi astumist Euroopa Liitu.

Artikkel 3

Kooskõla Euroopa Liidu poliitikasuundadega

1. EIP rahastamistegevuse ja ELi eelarvevahendite koostöö maksimeerimiseks kooskõlastatakse EIP välistegevus paremini ELi välispoliitika eesmärkidega; selleks kasutatakse eelkõige korrapäraselt ja süstemaatilist dialoogi ja varaseid konsultatsioone järgmistes küsimustes:

a) komisjoni koostatavad strateegiadokumendid, näiteks riiki ja piirkonda käsitlevad strateegiadokumendid, tegevuskavad ja ühinemiseelsed dokumendid;

b) EIP kavandamist käsitlevad strateegiadokumendid ja projektide kavandamine;

c) muud poliitika ja tehingutega seotud asjaolud.

2. Koostöö toimub igas piirkonnas eraldi, arvesse võetakse EIP osa ja Euroopa Liidu poliitikat igas piirkonnas.

3. Kui komisjon jõuab EIP põhikirja artiklis 21 ettenähtud menetluse käigus mõne EIP finantstehingu suhtes eitavale seisukohale, siis sellise finantstehingu suhtes ei kohaldata ühenduse tagatist.

4. EIP finantstehingute kooskõla Euroopa Liidu välispoliitika eesmärkidega kontrollitakse artikli 6 kohaselt.

Artikkel 4**Koostöö teiste rahvusvaheliste finantsasutustega**

1. EIP finantstehingud toimuvad üha enam, kui see on asjakohane, EIP koostöös muude rahvusvaheliste finantsasutuste või Euroopa kahepoolsete asutustega ja/või nende kaasrahastamisel, et tagada maksimaalne koostoime, koostöö ja tõhusus, mõistlik riskide jagamine ning ühtsed tingimused projektidele ja sektoritele.

2. Seda koostööd hõlbustab koordineerimine komisjoni, EIP ja peamiste eri piirkondades tegutsevate rahvusvaheliste finantsasutuste ning Euroopa kahepoolsete asutuste vahel sõlmitud vastastikuse mõistmise memorandumite alusel.

3. Koordineerimist rahvusvaheliste finantsasutuste ja teiste rahastajatega hinnatakse artiklis 9 sätestatud vahearuandes.

Artikkel 5**Ühenduse tagatise ulatus ja tingimused**

1. Riigiga sõlmitud või riigi tagatisega kaetud EIP finantstehingute ja muude EIP finantstehingute, mis on sõlmitud piirkondlike või kohalike omavalitsustega või riigi omanduses ja/või kontrolli all olevate ettevõtete või asutustega ning kui nende muude EIP finantstehingute puhul on EIP teinud vajaliku krediidiriski hindamise, (arvestades asjaomase riigi krediidiriski) puhul on kaetud kõik EIP saada olevad laekumata maksed ("täielik tagatis").

Käesoleva artikli ja artikli 6 lõike 4 kohaldamisel tähendab "riik" Jordani Läänekallast ja Gaza sektorit, mida esindab Palestiina omavalitsus, ning Kosovot, mida esindab ÜRO ajutine missioon.

2. Muude kui lõikes 1 nimetatud EIP finantstehingute puhul hõlmab ühenduse tagatis kõiki EIP saada olevaid laekumata makseid, kus mittelaekumise põhjustas üks järgmistest poliitilistest riskidest ("poliitilise riski tagatis"):

a) rahaülekannete peatamine;

b) sundvõõrandamine;

c) sõda või rahvarahutused;

d) kohtuliku arutuse mittevõimaldamine lepingu rikkumise korral.

Artikkel 6**Aruandlus ja arvestus**

1. Komisjon esitab käesoleva otsuse kohaselt teostatud EIP finantstehingute kohta kord aastas aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Aruandes antakse hinnang projekti, sektori, riigi ja piirkondlikul tasandil tehtud EIP finantstehingute mõju ja tõhususe kohta, samuti EIP finantstehingute kaudu ELi välispoliitiliste eesmärkide täitmiseks antud panuse kohta, võttes arvesse EIP tegevuseesmärke. Aruandes hinnatakse samuti EIP ja komisjoni ning EIP ja muude rahvusvaheliste finantsasutuste ning kahepoolsete rahastajate vahelise koostöö ulatust.

2. Lõike 1 täitmiseks esitab EIP komisjonile igal aastal aruande käesoleva otsuse kohaselt teostatud EIP finantstehingute ja Euroopa Liidu välispoliitika eesmärkide saavutamise kohta ning ka koostöö kohta teiste rahvusvaheliste finantsasutustega.

3. Oma aruandekohustuse täitmiseks esitab EIP komisjonile iga EIP finantstehingu kohta statistilised, finants- ja raamatupidamisandmed ning Euroopa Kontrollikoja taotlusel audiitori otsuse EIP finantstehingute jäägi kohta.

4. Komisjoni raamatupidamise jaoks ja täieliku tagatisega kaetud riskidest teatamiseks esitab EIP komisjonile oma riskihinnangu ja reitingut käsitleva teabe laenusajate või tagatise saanud võlgnikega (kes ei ole riigid) sõlmitud EIP finantstehingute kohta.

5. EIP esitab lõigetes 2, 3 ja 4 esitatud teabe omal kulul.

Artikkel 7**Komisjoni tehtud maksete sissenõudmine**

1. Kui komisjon on teinud makse ühenduse tagatise alusel, taotleb EIP komisjoni nimel ja poolt, et makstud summa maksaks tagasi.

2. Hiljemalt artiklis 8 nimetatud lepingu sõlmimise kuupäeval sõlmivad EIP ja komisjon lepingu, milles sätestatakse nõuete sissenõudmise üksikasjalikud tingimused ja kord.

*Artikkel 8***Tagatisleping**

EIP ja komisjon sõlmivad tagatislepingu, milles sätestatakse ühenduse tagatise andmise tingimused ja kord.

*Artikkel 9***Otsuse läbivaatamine**

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule vahearuande käesoleva otsuse kohaldamise kohta 30. juuniks 2010, lisades vajadusel selle muudatusettepanekud, mis põhinevad välishinnangul, mille pädevus on täpsustatud käesoleva otsuse II lisas.

2. Komisjon esitab käesoleva otsuse kohaldamise kohta lõpparuande 31. juuliks 2013.

*Artikkel 10***Kohaldamine**

Käesolev otsus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 19. detsember 2006

Nõukogu nimel

eesistuja

J. KORKEAOJA

I LISA

Artikliga 1 hõlmatud piirkonnad ja riigid**A. KANDIDAATRIIGID**

1) Kandidaatriigid

Horvaatia, Türgi, endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik.

2) Võimalikud kandidaatriigid

Albaania, Bosnia ja Hertsegoviina, Montenegro, Serbia, Kosovo (ÜRO julgeolekukomitee resolutsiooni 1244 (1999) alusel).

B. NAABER- JA PARTNERRIIGID

1) Vahemere piirkond

Alžeeria, Egiptus, Jordani Läänekallas ja Gaza sektor, Iisrael, Jordaania, Liibanon, Liibüa, (*) Maroko, Süüria, Tuneesia.

2) Ida-Euroopa, Taga-Kaukaasia ja Venemaa

Ida-Euroopa: Moldova, Ukraina, Valgevene; (*)

Taga-Kaukaasia: Armeenia, Aserbaidžaan, Gruusia;

Venemaa: Venemaa.

C. AASIA JA LADINA-AMEERIKA

1) Ladina-Ameerika

Argentina, Boliivia, Brasiilia, Tšiili, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mehhiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peruu, Uruguay, Venezuela.

2) Aasia

Aasia (välja arvatud Kesk-Aasia):

Afganistan, (*) Bangladesh, Bhutan, (*) Brunei, Kambodža, (*) Hiina (sealhulgas Hongkongi ja Aomeni erihalduspiirkonnad), India, Indoneesia, Iraak, (*) Lõuna-Korea, Laos, Malaisia, Maldiivid, Mongoolia, Nepal, Pakistan, Filipiinid, Singapur, Sri Lanka, Taivan, (*) Tai, Vietnam, Jeemen.

Kesk-Aasia:

Kasahstan, (*) Kõrgõzstan, (*) Tadžikistan, (*) Türkmenistan, (*) Usbekistan. (*)

D. LÕUNA-AAFRIKA

Lõuna-Aafrika.

II LISA

EIP välistegevuse hindamise vahekokkuvõte ja pädevus**Vahekokkuvõte**

EIP välisfinantstehingute sisuline vahekokkuvõte koostatakse aastaks 2010. Nimetatud vahekokkuvõte, mille sõltumatu välishindamise teel saadud tulemused edastatakse nõukogule, on aluseks liikmesriikide otsuse vastuvõtmisel selle kohta, kas ja millises ulatuses anda välja lisavolitus võimalikuks täiendavaks laenugevuseks pärast 2010. aastat teises etapis, kas teha volitusse muid muudatusi ning kuidas tagada EIP tehingute maksimaalne lisandväärtus ja tõhusus. Komisjon esitab vahekokkuvõtte Euroopa Parlamendile ja nõukogule 30. juuniks 2010 ning see on kõigi volituste muutmissetpanekute aluseks. Nõukogu teeb vastavad otsused pärast Euroopa Parlamendiga konsulteerimist.

Hindamisraamistik

See hõlmab:

- a) EIP välisfinantseerimistegevuse hindamist. Hindamine tuleks osaliselt läbi viia EIP ja komisjoni hindamistalituste koostööna;
- b) EIP välislaenugevuse ulatuslikuma mõju hindamist koostoime suhtes teiste rahvusvaheliste finantsasutuste ja rahastamisallikatega.

Hindamist kontrollib ja juhib korralduskomitee, mis koosneb mitmetest "tarkadest isikutest", kelle nimetab EIP juhatajate nõukogu, EIP ja komisjoni esindaja. Korralduskomitee eesistujaks on üks nimetatud "tarkadest isikutest". Komitee tuleb kokku hiljemalt 2008. aasta esimesel poolaastal.

Korralduskomiteed abistavad EIP ja komisjoni hindamistalitused ning väliseksperdid. Nimetatud väliseksperdid valitakse komisjoni pakkumismenetluse teel. Välisekspertide pädevuse ja valikukriteeriumide osas konsulteeritakse korralduskomiteega. Välisekspertidega seotud kulutused kannab komisjon ja need kaetakse tagatisefondi maksete rahastamise eelarverealet.

Korralduskomitee esitatavas lõplikus hindamisaruandes sisaldub kogutud informatsiooni põhjal esitatud selged järeldused, et see oleks aluseks vahekokkuvõttele, milles esitatakse seisukoht, kas anda välja täiendav osa rahast volituse järelejäanud ajaks ning mis tahes täiendava rahastamise piirkondliku jaotamise kohta.

Hindamise kohaldamine

Hindamine hõlmab varasemaid volitusi (2000–2006) ja 2007.–2013. aasta volituse esimesi aastaid kuni 2009. aasta lõpuni. Selles vaadatakse läbi projektide rahastamismahud ja väljamaksed riikide kaupa, samuti tehnilise abi ja riskikapitaliga seotud tehingud. Võttes arvesse mõjusid projekti, sektori, piirkonna ja riigi tasandil, on hindamise järelduste aluseks:

- a) EIP tehingute tähtsuse ja tulemuslikkuse (mõjususe, tõhususe ja säästlikkuse) põhjalik hinnang ELi välispoliitika raames algselt seatud konkreetsetest piirkondlikest eesmärkidest lähtudes, samuti nende lisandväärtuse põhjalik hinnang (viiakse läbi koos EIP hindamisüksuse ja komisjoni talitustega);
- b) hinnang kooskõlale ELi asjakohase välispoliitika ja strateegiaga, EIP tehingute täiendavusele ja lisandväärtusele 2007.–2013. aasta volituse esimestel aastatel 2007.–2013. aasta volituse piirkondlike eesmärkide raames ning vastavatele EIP poolt kehtestatavatele tulemusnäitajatele (viiakse läbi koos EIP hindamisüksuse ja komisjoni talitustega).

Nende hinnangute puhul hinnatakse EIP tehingute lisandväärtust seoses kolme elemendiga: ELi poliitiliste eesmärkide toetamine, projektide kvaliteet ja muud finantseerimisallikad.

- a) toetuse saajate finantsvajaduste analüüs, nende suutlikkus toetust vastu võtta ning era- ja riikliku finantseerimise muude allikate kättesaadavus vastavate investeeringute tegemiseks;
 - b) hinnang EIP ja komisjoni tegevuse koostööle ja ühtsusele;
 - c) hinnang EIP ning rahvusvaheliste ja kahepoolsete finantsasutuste ja agentuuride vahelisele koostööle ja koostoiimetele.
-